

JOAN ROSQUELLAS

LA POR DEL DIMONI

**Obra infantil amb els personatges
de les titelles tradicionals catalanes**

Joan Rosquellas
2009

Arlequí – Hola amics! Estic molt content de que estiguem tots junts i amb ganes de passar-ho bé. Jo us explicaré una miqueta el què veurem. Només una miqueta, eh? No us farè cap “spoiler”.

A veure si us agrada...

Escolteu: el dimoni, que és molt trampós, un dia va voler enganyar la Marieta, que és una nena molt dolça i de molta bona fe. I, fins i tot, el dimoni Satanàs, va fer creure a la Marieta que era el seu amic. I la nena s’ho va creure! Pobre Marieta! Ja l’hi va dir en Perico que no fes cas al dimoni... però bé...no us explico res més... més val que veiem que és el que passa....

(surt)

S’obre el teló. Un bosc on la Marieta recull flors. Cants d’ocells i vol de papallones.

Marieta: (*cantant*)

Canteu ocellets

Voleu papallones

Que el meu cistellet

L’ompliré de flors,

De tots els colors,

Vermelles, taronges,

Rosades i grogues...

Quina bona olor!

(*parlant*)

Ai!... què bé s’hi està al bosc...

Tant tranquil,

Amb tantes flors,

Sense cotxes ni veïns,

Sense motos ni sorolls....

Però... algú s’acosta...

Tant tranquil·la que estava jo

Sense “moros a la costa”

(espantada)

Mare meva! Quina por!

Veig que porta una pistola..

Ja és aquí.. quin tremolor!

Que faré pobre de mi,

Si estic tant sola?

Lladre – Hola!

Marieta – *(tremolant)*

Hoooooola....

Lladre – *(amençant)*

Què portes al cistellet?

Nena tant tremolosa...

Dóna'm tots els teus diners...

I a "otra cosa mariposa".

Marieta – *(mig plorant)*

No em prenguis els meus diners,

Lladre, per caritat!

Mira que en tinc molt poquets

I haig de comprar el menjar.

Lladre – *(enfadat)*

Calla i espavila, nena tonta,

Ja n'hi ha prou de plorar!

Marieta – Auxili!!!!

Que algú em vingui a ajudar!!!

*(Entra el dimoni vestit molt elegant i amb un bastó que té al pom una
petita forca)*

Dimoni – Què passa? Qui està cridant?

Oh! És la dolça Marieta ....

(a part)

Quina ocasió per conquerir-la....

(a la Marieta)

Ja sóc al teu costat!

No pateixis, nena meva,

Que a l' instant t'he de salvar.

Lladre – (*Sobtat.*) Dimoni, què hi fas aquí?

Deixa'm amb la Marieta,
Deixa'm robar-la tranquil
I no em facis la punyeta.

Dimoni – Què estàs dient, insolent?

Robar-li a aquesta nena...
No vulguis fer-te el valent,
Què ets un caganer de mena.
Guarda't aquesta pistola
I fuig d'aquí, poca-solta
No em facis enfadar, corre!
O et punxaré amb la forca.

Lladre – No t'enfadis Satanàs,

Que ara em deixes d'una peça
Tu ajudant a questa nena?
Què és que vols pujar al cel?
Mare meva...quina presa...quina presa...de pèl.

Dimoni – Vols callar, poca pena!

Mira que no estic de broma.

Lladre – bé, bé... ja me'n vaig, ja me'n vaig...

No et posis així, home.

(*surt*)

Marieta – Gràcies, gràcies,

M'has salvat,
Que valent...però...

(*tremolant*)

Ha dit que ets en Satanàs?

Dimoni – Com? ...No! Tomàs!

Em dic Tomàs, em dic Tomàs.
Ho has entès malament, dona
Que no veus que t'he salvat?

Marieta – Això és veritat... però,

Per què portes aquestes banyes?
Dimoni – i això què vol dir?
El cargol també duu banyes
I és un animal molt fi.
Marieta – això sí.
Dimoni – A més, és una moda!
Sí, sí.. és una moda de París.
Marieta – Aaahhh! Bé, però...
I aquest color que tens, tant vermell?
Dimoni – ejem...això és del sol...
Sóc molt modern,
Vaig molts dies a la platja
I prenc el sol a la panxa
I prenc el sol al clatell.
Marieta – Aaahhh! A mi també m'agrada....
Però... i aquesta forca que portes,
I que al lladre feia por?
Dimoni – Això, això... és l'antena, nena...
L'antena del televisor.
Marieta – Ah... Està clar, m'has ajudat,
Està clar, has de ser bo.
Dimoni – Sí senyor!
(a part)
Je, je, com l'he enganyada!
Quan m'agafi confiança
Me l'enduré al forat.
Marieta – què dius?
Dimoni – res, res... que som amics
I això em posa molt content,
Si ara vols venir amb mi...
Grans coses t'ensenyaré.
Marieta – és que no puc,
He quedat amb en Perico...

Mira, per allà ve.

Dimoni – *(a part, amb ràbia)*

Brrr!!!.. per les brases del infern

Això m'agrada ben poc,

Que el Perico a mi em coneix

I li explicarà qui sóc.

(a la Marieta)

És que tinc molta pressa.

Altra gent també m'espera

I a més he de dur llenya

Per al foc de la caldera.

Marieta – com dius?

Dimoni – res, res, ja ho veuràs

Quan t'ensenyi on visc,

Adéu, gentil Marieta.

Marieta – adéu i gràcies, amic.

(surt el dimoni i entra el Perico)

Perico – *(cantussant)*

Baixant per la Font del Gat,

una noia, una noia...

Hola Marieta!

En Perico ja ha arribat,

Perquè no et trobis soleta,

Aquí estic, al teu costat.

Marieta – Doncs fas tard!

Perico – Tard? Per què?

Marieta – És que un lladre molt dolent

M'ha volgut robar

I ja em veia perduda,

Quan en Tomàs m'ha salvat.

Perico – Caram...quina sort...

Però.. qui és aquest Tomàs?

Marieta – no ho sé, mai l'havia vist

Només sé que és molt valent
Perquè al lladre ha fet fugir,
I que deu ser molt modern,
És tot coquetó, ell!!
Porta banyes i antena,
Pren el sol..
I està vermell.

Perico – Banyes, vermell...

Ai, ai, ai...
Ja sé qui és!
El dimoni, Satanàs,
El dimoni més dolent,
El que s'emporta les nenes
Per ficar-les a l'infern.

Marieta – No pot ser...

A mi m'ha salvat!
A més és tant valent...

Perico – Calla, calla, no siguis empallegosa,

Jo també sóc molt valent
I no m'espanta cap cosa,
Ni el dimoni ni l'infern!

Marieta – tu més valent que en Tomàs?

Perico – quin Tomàs, quin Tomàs?

No t'he dit que és en Satanàs!

Marieta – El dimoni és molt poruc

I aquest no ho era gens...
Per a mi que és més atrevit
Que no pas tu.

Perico – (*enfadat*)

Bé, doncs...
Al dimoni retaré,
I a tu et demostraré
Que abans que en tingui jo,

Aquest dimoni pelut
Ha de tremolar de por.
Marieta – vols dir?
Perico – ja ho crec! Apa anem
(*surten*)

TELÓ

QUADRE SEGON

(a casa de l'àvia de la Marieta)

Àvia – *(fent ganxet i adormint-se mentre compta esl punts)*

Un del dret i dos del revés...

Un del dret i dos del revés...

Un del dret... *(S'adorm.)*

(s'obre el rellotge de pared i apareix el cuco donant l'hora.)

Cuco – Cu-cut. Cu-cut. Cu-cut...

(Veu que l'avia no desperta i crida més)

Cu-cut. Cu-cut!

(Molest mira al public. Entra al rellotge i surt amb un megàfon.)

Cu-Cut!! Cu-cut!!!!

Avia – *(despertant de cop)*

Ai! *(Al cuco)* No cridis tant!

Et creus que estic sorda?

(El cuco, satisfet torna al rellotge i tanca la porta.)

(l'Avia se'n adona de l'hora.)

Caram, si que triga aquesta noia!

Aviat es farà fosc,

Ja comença a no ser hora

D'anar passejant pel bosc.

Ai!!!

(mirant per la finestra)

Mira, per allà ve!

Ja quedo ben descansada,

Ja era hora que tornés...

Oh! I ve ben acompanyada.

(entren la Marieta i en Perico)

Marieta – Hola iaia!... Mua, Mua *(li fa petons)*

Ai! Si sabessis...

Vinc tota emocionada

Un lladre ha volgut

Robar-me aquesta tarda.

Àvia – Pobreta nena meva!

Quin esglai que hauràs passat!

Però, com vens tant esverada?

Què el lladre no t'ha espantat?

Marieta – Doncs, és clar que m'ha espantat

Però tot ha acabat feliçment,

Doncs un senyor molt valent

Ha vingut i m'ha salvat.

Perico – Mira que n'ets de pesada!

Com t'ho hauré d'explicar,

No veus que era en Satanàs

Que t'ha volgut enganyar?

Marieta – Ai, Perico, que ets tossut!!

Àvia – Però, explica-m'ho, què ha passat?

Perico – Doncs que el dimoni pelut

Alguna cosa deu estar tramant

Perquè fent-se passar per bo,

I amb la força per bastó,

A la nena ha salvat.

I ara la Marieta,

Què és de molt bona fe,

Encara es fa la coqueta

I no s'entera de res.

Marieta – No siguis exagerat!

Àvia – En Perico té raó...

Si ve el dimoni surt corrents.

Veuràs. Preguntem-ho als nens,

Que ho saben millor que no pas jo.

Perico – Això mateix!

(al públic)

Oi que el dimoni és dolent?

Oi que no ens podem refiar?

Si ve ja ens avisareu...

Ja em quedo més descansat.
Marieta – Però el que sigui entremaliat..
No vol dir que no sigui valent.
Perico – Tornem-hi, que n'ets de pesada,
Doncs bé, tal com t'he dit
Vaig a buscar a Satanàs,
I aleshores ja veuràs
Com ens deixarà tranquils.

TELÓ

QUADRE TERCER

(Al mateix bosc de la primera escena)

Dimoni – *(Apareix entre fum i flamarades)*

Jo, jo, jo...

Ai, que content estic!

Jo, jo, jo...

(al públic)

Eh que sóc llest? Heu vist?

Com he enganyat a la Marieta!

Creu que sóc el seu amic

I quan la trobi distreta...

Me l'enduré amb mi.

Sí, sí, sí, *(rient.)* jo, jo, jo...

A l'infern! A l'infern per sempre més

Que és un lloc un xic calent

I ja mai més passarà fred.

(surt el Perico amb un bastó)

Perico – Què estàs dient, mala peça?

Que et vols emportar la nena?

Doncs jo no permetré

Que li toquis ni una trena.

Què t'has pensat? Poca –solta!

A mi no m'espantaràs,

Tan vermell i amb una forca...

Ni que et diguis Satanàs!

Té!

(vol pegar-lo amb el bastó però el dimoni s'escapoleix)

Dimoni – *(Amb supèrbia.)* És cosa certa i sabuda

Que sóc fill d'en Belcebú

Que compto amb la seva ajuda

I sóc més valent que tu.

Perico – No em facis riure, badoc,

Que a mi no m'enganyaràs,
Aquí tinc el meu bastó
I d'ell la por fugirà.

Dimoni – Cementiris, calaveres,
Castells, boscos embruixats,
Fantasmes, veus misterioses,
I gats negres pels terrats.
Aquest és el meu poder
El meu món i el meu reialme,
D'això en fuig el més valent
I el més atrevit perd la calma.
Tu, Perico, fugiràs
D'aquestes coses corrent
I quedarà demostrat
Que jo sóc el més valent. (*Rient.*) Jo, jo, jo.

Perico –No corris tant insolent,
Dimoni vermell i lleig
Que t'has de veure impotent
Per eriçar-me els cabells.
Als fantasmes que enviïs
Botifarra els hi faré
Si un gat negre m'esgarrapa
Els tres peus li buscaré.
I, ai! De les calaveres
Amb els ossos raspallats,
Que pels ossos tinc uns gossos
Que festa Major faran.

Dimoni – (*cantant*)

***Ai, quina por que tinc que tinc
Tot plorant.***

***Ai, quina por que tinc que tinc
Rialler***

Tots sabran que tu ets el caganer

I el faré esclau

Per babau

Tot suau...

El cul et punxaré!

Perico – (*Contesta tot cantant*)

Ai que tontet que sóc que sóc

Pensaràs.

Ai, que tontet que sóc que sóc

Ploraràs.

I veuran que tu ets el caganer,

T'ompliré de blaus

Per gripau

Tot suau...

La closca et xafaré!

Dimoni – Mira que...

Perico – Vinga, va...

Entra el Arlequí de cop i els separa.

Arlequí – Ja està bé!

Això ho veurem demà...

El joc consisteix

En que el primer que tingui por

Perdrà.

I ara tots dos

Agafeu-vos de la ma

I comencem....

Dimoni – Que li agafi la ma a aquest tanoca? Mai!

Perico – Que li agafi la ma a aquest galifardeu? Mai!

Arlequí – Ja n'hi ha prou!

Aquí es fa el que mano jo!

Terniu en compta que així

ho exigeix el guió!

Comencem:

Duan, didó, ditrí...

Dimoni i Perico – (*Comformats, canten*)

Ai quina por que tinc que tinc

Tu diràs

Ai que tontet que sóc que sóc

Pensaràs.

Ai quina por que tinc que tinc

Tu diràs

Ai, que tontet que sóc que sóc

Pensaràs.

Fan mutis tots dos

Arlequí – Ja ho veurem.

Dimoni – (*entrant de cop*)

Vinga va, comencem

Que a les ires del infern

Els babaus hi van caient

I d'esclaus n'està ple.

Je, je, je, je...

(surt)

Perico (*entrant*)

Vinga va, comencem

Que els dimonis no em fan por

Perquè jo sé el remei del xarop de bastó.

Jo, jo, jo, jo ....

(surt)

Arlequí – Doncs demà,

Al "castell encantat"

El Perico i el Dimoni es trobaran

A les dotze de la nit

Que és l'hora dels esperits....

Qui perdrà? Qui guanyarà?...

Això ho sabrem demà!

TELÓ

QUADRE QUATRE

(Al castell encantat)

(Entra un fantasma arrossegant cadenes. Està molt engripat, esternuda varies vegades i es neteja el nas amb la punta del seu llençol)

Fantasma – Ah.. ah.. atxís!, atxís!

Ai, quin encostipat!

I, ai, quin avorriment...

A més tinc mal de cap...

(es toca el front.) febre, no... no estic calent.

(sospira.) El què passa és que estic avorrit,

Cada dia és el mateix:

Quan hi ha sol, em fico al llit

I de nit, apa! A fer el passeig.

I aquest castell està tant sol!

Abans, abans... que n'era de divertit!

Sempre hi havia algun turista

Que passava aquí la nit...

I aleshores jo el cercava

I amb la veu més fantasmal...

UUhhhh!!!! Congelat de por el deixava

I con corria esparverat!

Ja, ja, jaaaaa...*(Esternuda.)* aaatxís... atxims!

(Mocant-se.) I és que l'ofici d'espantar

És una tasca seriosa...

No n'hi prou amb estudiar,

Al néixer ja es duu al cos!

I s'ha d'exercir amb ciència.

No com aquests fantasmons

De les noves promocions

Que perquè tenen llençol

I títol per correspondència,

De seguida troben feina

I per això cobrent bon sou.

(*estossega*) Jo ja sóc un xic vellot
I estic una mica delicat
Però prou que espantaria
Si no fos pel mal de cap.
Sort que ara, amb tanta crisi,
Venir a quí resulta car
I com que turistes no en vénen
Ja no haig d'anar espantant...
Però, això sí...
Tota la nit donant voltes
Resulta molt avorrit... Atxís! Atxísss!!!

(*Surt d'escena, volen un parell de rats penats i al cap d'un moment entren dos esquelets que porten un sac cadascú i canten*)

Esquelets – ***Catacríc, catacrac, són els ossos dins del sac.***

Catacríc, catacrac, sac i sac són ben lligats.

Catacríc, catacrac, però en el sac s'hi fica un cuc per un forat.

Sic, sac, sic sac...

Catacríc, catacrac, si en el sac hi havia un cuc, suc i cuc s'han escapat

Catacríc, catacrac, diguem tu on han anat.

Catacríc, catacrac, catacríc, catacrac.

Diu el sac... no hi sóc.

Diu el suc... no hi sóc.

Diu el cuc... no hi sóc.

No sóc ni cuc, ni suc, ni sac... Sóc un forat!

Catacríc, catacrac, catacríc, catacrac....

(*Entra el fantasma molt enfadat.*)

Fantasma – Però què és aquesta tabola?

Què és tot aquest xipi-xap?

Ja n'hi ha prou de xerinola!

Sabeu que tinc mal de cap!

Pareu ja de fer gatzara

I de bellugar els ossos

I expliqueu, d'una vegada,
per què esteu tant escandalosos.

Esquelets – (*Cantant un rock*)

Aquesta nit, dua...

Tindrem sarau, dua...

Vindrà el Dimoni amb un babau

I qui dels dos, dua...

Ens tingui por, dua...

Perdrà una aposta del què sé jo.

Això és el que han dit per televisió

Dudua, dudua, dudua, du...a.

Dudua, dudua, dudua, du...a.

Fantasma – No podeu parlar normal?

Deixeu-vos ja de cantar!

A quina hora arribaran

Els que hem d'espantar?

Calaveres – (*Cantant*)

A les dotze de la nit, du, du, dua

A les dotze en punt, du, du, du, dua,

Anem-se a preparar

Que ens hem de posar:

Les costelles de mudar,

Els fèmurs els diumenges,

I les túbies de les festes,

I les dents... ens hem de raspallar,

dudua, dudua, du...a

dudua, dudua, du...a

(*Els esquelets, tot cantant i ballant, fan mutis.*)

Fantasma – Aquestes dues calaveres

N'estan força de grillades.

Jo amb aquest mal de cap

I elles tot fent bajanades...

Però les he d'aguantar

Que el conveni ho deia clar:
Fantasmes i calaveres
El castell han de guardar.
Atxís, atxís...
Ai! Quin encostipat...
(Pensatiu) Però, i si aquestes dues bledes
Deien la veritat?
Potser sí que ha arribat l'hora
Que jo hagi d'espantar...
I si no me'n recordo?
Ai, ai,ai, quina emoció...
Bé, em canviaré el llençol
I em posaré el de cotó
Que és aquell que tinc tant blanc
Perquè el rento amb el sabó
Que va dir la meva cunyada
Que surt per televisió.
(Assajant un crit fantasmal.) UUUuuuu, ehem, ehem...
UUUuuu...uuu *(Li ve un atac de tos i surt tossint)*

(Queda l'escena buida, voleien els rats penats mentre toquen les dotze campanades)

Perico – *(Entrant amb un bastó)* Les dotze en punt.

Aquí estic ben preparat
Però el dimoni no ha vingut
(Al públic) Algú l'ha vist arribar?
Bé, doncs me'n vaig a buscar-lo
Que és l'hora de començar.

(Apareix el Dimoni entre fum i flamarades)

Dimoni - Ja sóc aquí!

Pensaves que no vindria?

Doncs ja ho veu, aquí estic!

Perico – Prou que ho veig que arribes tard!

Dimoni – Què dius, ara? Poca solta!

Arribo a punt. Com vam quedar.

Mira, mira aquest rellotge.

Les dotze encara han de tocar.

Perico – Apa, apa. Les dotze ja han tocat.

Aquest rellotge et fa figa,

Vés, queixat a la botiga

Perquè et van enredar.

Dimoni – Però si és “Made in Gran Bretanya”

I m’el van portar d’Andorra!

Perico – Doncs ja ho veus: t’han pres la banya.

Què no ho veus que no va a l’hora?

Dimoni – Brrrr... Ves-te’n a la porra!

I, au! Som-hi que es fa tard!

Com veuràs... jo no tinc por.

Perico – Doncs jo ja estic preparat

I per això duc el bastó.

Dimoni – Jo me’n vaig per aquest costat,

A enfrontar-me amb els misteris.

Tu quedat aquí i ja veurem

Qui dels dos es posa histèric. (*Surt.*)

Perico – (*Una mica espantat.*) Ai, aquesta Marieta...

En quin tràngol m’ha posat...

Però jo he demostrar

Que de poruc no en tinc res,

Que el dimoni l’ha enredat

I que ell és el caganer.

Un moment... sento sorolls...

Calma, calma i serenitat...

No... no perdem la “compostura”,

Ja em tremolen els genolls...

És l’hora de la veritat,

Ja comença l’aventura!

(Entren els esquelets amb els sacs i tot cantant volten al Perico)

Esquelets – *(Cantant.)*

Catacric, catacrac, catacric, catacrac,

Preparat tenim el sac.

Catacric, catacrac,

Per ficar-te en ell de cap.

Catacric, catacrac i emportar-te a un forat.

Catacric, catacrac, catatric, catatrac...

(L'estiren cada u d'un braç.)

Esquelet 1 – Vine amb mi!

Esquelet 2 – Vine amb mi!

Perico – Ja s'ha acabat la broma!

Ja n'hi ha prou! Deixeu-me amb pau!

Què us penseu, que sóc de goma?

No m'agrada aquest sarau!

Esquelet 1 – *(Alçant el braços per espantar-lo)*

Uh...Uh...Uhhhh.

Perico – *(Donant-li un cop de bastó al cap.)*

Té, mussol!

Esquelet 1 – *(Posant-se la mà al cap.)*

Ai, Ai! Quin dolor!

Què em vols trencar la closca?

Quina mala educació!

Això és passar-se de rosca!

Esquelet 2 – Oh...Oh... Ohhhh.

Perico – *(Cop de bastó.)*

Té, ximplet!

Esquelet 2 – Ai, quin cop que m'ha donat!

(fent el ploramiques.) Sort que no duis barret...

Que me l'hauria aixafat!

Esquelet 1 – *(Molt estranyat.)*

Que no has quedat congelat

En veure la nostra estampa?

Perico – Ca! A mi no m'espanta res.

No cauré a la vostra trampa!

Esquelet 2 – (*Decebut.*)

Però, gens, gens t'has espantat?

Perico – Bé... De sobte no dic que no...

Però de seguida m'ha passat...

Així que m'he recordat

Què aquí duc el meu bastó.

Esquelets – (*Tristos.*)

Ooohh...

Esquelet 1 – Quina taca al nostre honor...

Quin fracàs, quin desespero...

Abans quan ens veia la gent

Fins se'ls hi queia el "braguero"

Perico – (*intentant aconsolar-los.*) És que jo sóc molt valent

I he vingut molt preparat.

D'altre forma, estic segur

Que m'hauríeu espantat.

Apa, apa, no us desanimeu...

Esquelet 2 – Home, és que això és molt gros.

És la primera vegada

Que qui ens veu no es mort de por.

Perico – Res, home, res. Quedeu descansats

Que això m'ho penso callar.

Esquelet 1 – Doncs ens faràs un favor

Perquè en vista del fracàs

Ens poden acomiadar.

Esquelet 2 – Són molts anys de estar al castell

I encara que no paguen molt,

Entre sou i comissions

Tenim pels nostres gastets...

I no és cas perdre el treball

Amb la crisi que hi ha ara...

Perico – Apa, tranquils, tireu avall

Que tindrè la boca tancada.

Esquelets – Val! Adéu i gràcies! (*Surten tot cantant "Cata cric, catacrac..."*)

Perico – Bons nois aquests "esqueletos"

Una mica esvolatats

Bastant prims i força lletjos.

(*Entre el fantasma, braços en l'aire i arrossegant les cadenes.*)

Fantasma – Uuuuhhhh.....

Perico – Mare meva! Un fantasmot!

Tranquil, Perico, pren calma...

Potser veient el garrot

Fugirà aquest fantasma.

Fantasma – Uuuuhhhh....Atxís!!!

Perico – Salut!

Fantasma – (*Eixugant-se el nas amb el llençol.*)

Gràcies! Uuhhhh.... (*Estossega.*) Ehem, ehem...

Perico – Potser estàs encostipat?

Fantasma – (*Insistent*)

Uuuuhhhh....

Perico – Contesta, mal educat! (*L'hi dóna un cop de bastó.*)

Fantasma – Ai! Només em faltava això!

Amb aquesta calipàndria

i amb aquest mal de cap...

Perico – Perdona, però és que et feies pesat.

Fantasma – Atxís!!! Què vols que faci?

Em paguen per espantar.

Perico – Primer demana la baixa

I curat l'encostipat.

Fantasma – Què més voldria jo

Que poder-me ficar al llit

O prendre'm una vacances

Fins a guarir-me la grip...

Perico – (*Consolant-lo.*)

Au, va, no passis penes...

No et posis on hi ha corrent d'aire

I abrigat amb les cadenes.

Fantasma – (*Trist.*) Ja no serveixo per gaire...

No sóc bo per espantar...

Perico – Sí, home, sí. Ves a prendre una aspirina,

cova l'encostipat al llit

i tornaràs a fer por

quan del tot t'hagis guarit.

Fantasma – (*Sortint.*)

Atxís!!! Atxís!!!

Perico – Salut!

Ei! Espera'm que vinc amb tu.

(*Surten tots dos i al moment entra el Dimoni molt enfadat.*)

Dimoni – Brrr... La cosa em surt malament!

No he sentit cridar al Perico

Ni tampoc l'he vist corrents.

I potser fa una hora i "pico"

Que som aquí al castell.

Potser si que és un valent

I no un caganer de mena..

(*Entra la Marieta.*)

Hola! Què hi fas aquí, nena?

Marieta – Hola, Satanàs. Com estàs?

Dimoni – Tomàs, nena, Tomàs...

Marieta – No! Ara ja sé qui ets!

M'has enredat com un mico

No m'enredaràs mai més!

Vinc a buscar en Perico...

Que és més valent que tu

I molt més millor persona.

Dimoni – Doncs l'he vist espavorat

Que fugia ja fa estona

Marieta – No m’ho crec!

Perico! Perico!

Dimoni – Calla! Ja n'estic cansat!

Ja n’hi ha prou de miraments.

Apa, tant si vols com si no vols

Amb mi vindràs a l’infern.

(l’agafa i se l’emporta per la força)

Marieta – Ai, ai...Perico!!!Perico!!!

(surten)

(Entra en Perico quan ja no hi ha ningú)

Perico – Que ha passat aquí?

La Marieta cridava

I no la veig en lloc.

(preguntant al públic)

Qui se l’ha emportada?

(El públic crida "El dimoni")

Ah, sí? Doncs bé...

Jo, la salvaré!

TELÓ

QUADRE CINQUÈ

(A l'infern, Calderes, focs, etc. A escena Fosforer Llumí, el majordom i secretari del dimoni que, en comptes de forca, duu un gran llumí a la mà).

Llumí – Per Belcebú, quina feinada

Això no s'acaba mai.
Porto tota la vesprada
Corrent amunt i avall.
Està clar que és un honor
Ser "fogoner mayor"
I vigilar sempre atent
Que no s'apagui cap foc
Sort que aquí s'està calent
I es menja bé de veres,
Que sempre tenim bullint
Bon caldet dins les calderes.

(entra el dimoni amb la Marieta.)

Dimoni – Llumí! Vine'm aquí!

Llumí – *(fent una gran reverència.)*

Maneu excel·lència
En què us puc servir?

Dimoni – Aquesta és la Marieta

Que a partir d'aquest moment
Serà la princeseta
Del meu regne, de l'Avern.

Marieta – No vull, no vull. Què t'has cregut?

Deixa'm, deixa'm, insolent!
Que a més de lleig i banyut
Ets poca solta i dolent.

Dimoni – *(Rient.)* Jo, jo, jo, d'aquí no t'escaparàs

No cal que cridis
Que ningú no et sentirà.
Però....escolta secretari,

Noto que aquí fa fredor.
Vigila el foc que no s'apagui...
O sabràs qui sóc jo.
Vigila bé aquestes fogueres
Que ja ho saps que no puc viure
Sense flames ni escalfor,
Sense brases ni calderes.

Llumí –Prou que vigilo, i força!
Potser a l'entrar no fa gaire
No heu tancat del tot la porta
I ara passa corrent d'aire.
(entra en Perico)

Perico – És veritat, la porta l'he trobat oberta
La història ja s'ha acabat
M'enduré a la Marieta
I ningú m'ho prohibirà.

Marieta – Perico, vens a salvar-me!
(l'abraça)

Dimoni – Home, que vens bé!
No he hagut d'anar a buscar-te
Ja ha arribat el caganer!!!!
Jo, jo, jo ....
Si no has tremolat abans
Quan estàvem al castell,
De por ara imploraràs!
Llumí, dóna-li un cop al clatell!!!

Perico –Ep! Espera't!
Ha quedat ben demostrat
Que a mí no m'han fet cap por
Calaveres, ni fantasmes,
Ni calderes, ni cançons.
Per tant jo sóc un valent!
I tu dimoni prepara't

Que ha arribat el teu moment.
Dimoni – jo, jo, jo...
Que n'ets d'insolent!
Vens aquí a casa meva
Vens a ensenyar-me les dents
I a sobre, el què em faltava,
vols endur-te la nena!

Llumí – Està ben tocat de l'ala.
Marieta – Ai!, Perico, tingues cura...
Que aquest dimoni és molt pervers
Perico – Res, que a mi ja ningú m'atura,
(*Al dimoni.*) Ara veuràs!
Passaeu, passeu, amics bombers!
(*entren els bombers*)

Dimoni – Mira, més gent per les calderes.
Llumí – Això, avui, semblen les rambles.
Perico – Apa, engegeu la mangueres
I ens quedarem ben amples!
(*els bombers llençen aigua*)

Dimoni – Què? Aigua aquí?
Ai, ai, ai!!! Que el foc s'apaga!
Encén-lo, encén-lo Llumí!!!
Ai, mare meva, quina jugada!

Llumí – No dono l'abast, meu senyor!
Tinc el llumí tot moll!
Ai, ai, ai, quin neguit,
L'aigua ja m'arriba al coll!
I aixó que només n'hi ha un dit....
(*plorant*)
Em sembla que m'he encongit!

Dimoni – Prou, prou, per caritat!
No puc viure sense foc...
Perico – i ara què dius? Atontat!

Veus com ets tu qui té por?

Dimoni – *(implorant)*

Prou d'aigua, prou si us plau!

Perico – Promet, doncs d'una vegada

Que quan s'acabi l'aiguat

Ens deixaràs viure en pau

Marieta – i que al bosc mai més vindràs

Fer-te passar per Tomàs.

Dimoni – Ho prometo de veritat

Reconec que m'has guanyat!

Bomber – Doncs, ja està, ja hem acabat.

Marieta – *(s'abraça al Perico)*

Oh Perico, quin moment!

Ets el meu enamorat!

Perico – I ha quedat ben demostrat

Que jo sóc el més valent!

Arlequí – *(Entrant.)* Molt bé Perico, molt bé!

(al públic)

Què us ha semblat? El Perico amb el seu enginy ha salvat la Marieta i ha demostrat que quan es diu la veritat no s'ha de tenir por de res.

Doncs si us ha agradat, apa, forces aplaudiments que els artistes s'ho mereixen.

(Els personatges saluden i cau el teló)

FI